

Lackfi János TONZ ÚR VALLOMÁSA

Szomorú a vers témája,
hej-haj,
szaporodik fejemen a
hajhely.

Szaporulat, na de honnan
nézve?
Aranyhajam elcserélem
rézre.

Még ha rézre cserélném, de
bőrre!
Sajna a fej nem szexi, ha
pőre.

Kopaszodik a pocakos
költő,
mobilja van, a mobilhoz
töltő...

Nyárspolgár lett, azt mondja a
fáma,
jobb, ha felköti magát egy
fára.

Csak ne a hajánál fogva
kösse,
röhejesség nem a líra
öccse.

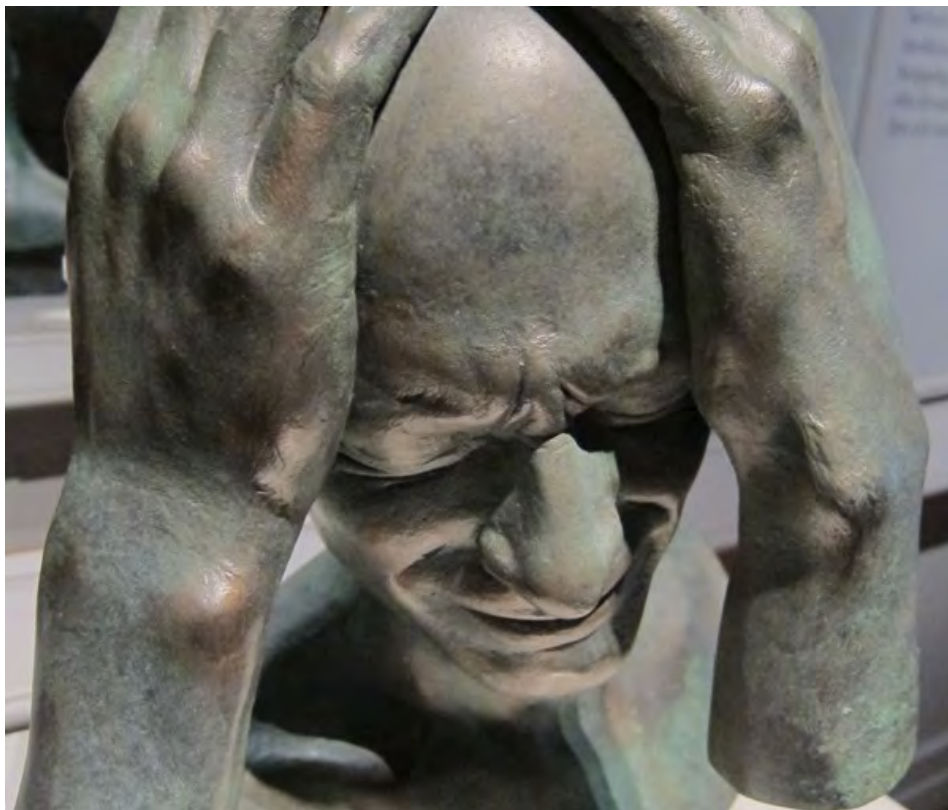
Ritkás tisztás fejem kényes
pontján,
nem lesz ebből egy-kettőre
konty ám!

Kinek a konty korai még:
csitri,
másnak késő, nézd csak a bá-
csit, ni!

Persze nem az évek teszik,
nem hát,
csúsztatva fejeltem a sok
labdát!

Persze nem a gondok teszik,
ó, nem,
fejen pörgök, s ez nem is rossz
ómen.

Szóval hullik hajam, mint az

állat,
ne szedjeteK utánam haj-
szálat!

Ne ejtsetek miattam egy
könnyet,
mosott hajam szárítani
könnyebb.

Koponyámon glória leng
eztán,
játszik rajta a nap, jó kis
dzsesszt tán.

Hajhullással érkezik az
ész meg,
figyeljétek, milyen bölcsen
nézek!

Nem kell többé megszólaljak
én itt,
mindent elmond kopasz fejem:
fénylik!

kép | Olof Lundström szobra, foldedcranes.com